

RIDNING OG SPRINGNING

William Steinkraus er nu kommet frem til det egentlige, selve konkurrencen. Det første, rytteren skal gøre sig selv helt klart, er, hvorfor han er kommet til stævnet. Det behøver jo ikke altid at være for at vinde.

AF WILLIAM STEINKRAUS - OVERSAT AF MERETE HØFT

KONKURRENCEN

Hvad enten stævnet afvikles på en støvet mark bag en tilfældig lade, eller det er på åbningsdagen i Aachen med 50.000 tilskuere og et dusin landes nationalflag – én ting vil altid være det samme uanset stævnets art – når rytteren ankommer til pladsen, skal han vide, HVORFOR han er der, altså være helt på det rene med, hvad han vil opnå, idet han naturligvis tager hensyn til hestens uddannelsestrin. De mål, der skal opnås fra sted til sted, kan være forskellige. Rytterens principielle holdning skal være den samme, hvad enten det drejer sig om unge heste, der skal samle de første konkurrenceerfaringer, eller om prøvede gamle »kæmpere«, der har en reel chance for at vinde et championat. Rytteren skal altid overfor sig selv og overfor hesten udvise retfærdighed, og bør derfor lade publikum være vidne til sin ærlige bestræbelse og bedst mulige indsats.

Er man indstillet på ovenstående, vil man nyde den væsentlige tilfredsstillelse, den blotte deltagelse i stævnet byder én, uden hensyn til hvorledes man til slut placeres. Man må tilegne sig visse vaner, der uden undtagelse gentages ved hvert stævne, ligegyldigt om man er begynder eller rutineret, om man kommer tillidsfuld og glad eller træt og mistrøstig til konkurrencen.

Problemet kan måske sammenfattes i denne ene sætning: man skal kende sin opgave og give sig tilstrækkelig tid til at udføre den. »At give sig tid«, betyder andet og mere end

blot at komme rettidigt til start (skønt det for mange ryttere endog er blevet en vane at forsømme denne regel).

Dette betyder, at man tager sig tid ikke blot til selve klassen, men også til at ride hesten rigtigt til forhindringerne, at gøre sig sine tanker om selve banen, at betragte et par andre konkurrenter på banen – og ALLIGEVEL at komme rettidigt til start. Jeg ved, at det gør et meget nonchalant og overlegent indtryk, når man, lige før man skal ind på banen, spørger sine kammerater: »Hvordan er banen egentlig?« eller »Hvad er det i det hele taget for en klasse?« – Og hvem af os har ikke på et eller andet tidspunkt gjort os skyldige i denne synd. Denne form for nonchalance er højst usportslig og unfair ikke blot overfor publikum og medkonkurrenterne, men også overfor hesten og sig selv.

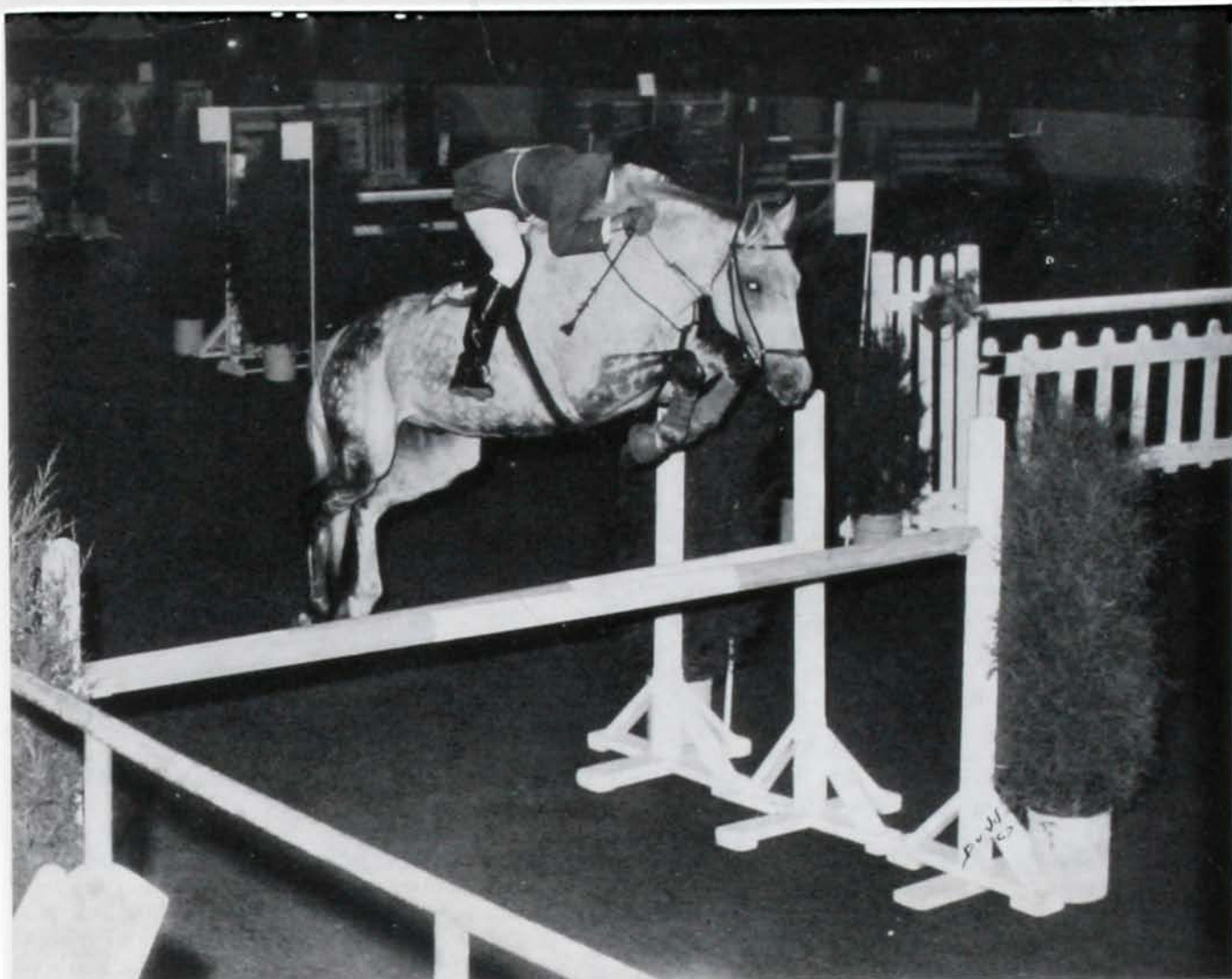
At kende sin opgave kræver, at man kender reglementet. I saddekassen eller i bilen bør man altid have de gældende reglementer liggende. Opstår der spørgsmål, bør man støtte sig til reglerne i stedet for at forlade sig på medkonkurrenternes ofte utilforladelige hukommelse. (Som medlem af reglementscommissionen i American Horse Show Assosiation er jeg forbløffet over den hårdnakkethed, hvormed der stilles spørgsmål, der forlængst er besvaret i reglementet). Der er ingen undskyldning for ikke at kende reglementerne. Derfor er det tilrådeligt mindst én gang om året at

Annonce- indleverings- frist

Hippologisk Tidsskrift skal have tid til sætning og trykning.

Send os derfor Deres annonce inden den 1. måneden før.

Rubrikannoncer om køb og salg modtages dog fortsat inden den 5. måneden før.

WILLIAM STEINKRAUS på Bold Minstrel. - BM har vundet olympiske medaljer i såvel military som nationsspringning, ligesom han har et utal af topplaceringer på dyrskuer i »show-hunter-ringen«. Med sådanne erfaringer er det intet under, at han havde sine egne højt personlige opfattelser af, hvorledes forhindringer burde springes, og da jeg begyndte at ride ham, »skændtes« vi tit og ofte, til tider insisterede han ligefrem på at gøre tingene på sin egen måde. - Efterhånden kom vi dog mere overens, og derefter gav han mig nogle uforglemmelige oplevelser. Bl. a. sprang vi sammen den højeste mur, der nogen sinde har været stillet op i det gamle Madison Square Garden, 220,85 cm., og i Grand Prix i Köln i 1967, tog vi nogle mægtige forhindringer inden sejren var hjemme. Billedet viser, hvilken mægtig kraft BM satte af med. Det gav en vidunderlig følelse af at have masser af reserver, når han »lettede«. (Foto: Budds Studio, New York).

kontrollere, om man nu også ved, hvad man skal vide, og om man har forstået eventuelle ændringer og suppleringer korrekt.

Det kan meget vel tage en del tid at lære sin bane at kende, i særdeleshed hvis man ikke har mulighed for at gå den igennem. Man har ofte trukket på smilebåndet af mig

Køb og salg af pantebreve

Palægade 5 . 1261 København K
Telefon (01) 15 60 92

Alle størrelser: Beboelsesejendomme,
parcelhuse, rækkehuse og ejerlejligheder.
Omprioriteringer foretages.

Oscar Liesbye A/S
Bankiers

og de øvrige medlemmer af vor equipe, fordi vi tilsyneladende er ekstremt »afstandsfanatiske« og altid analyserer baner og »tæller« distancer og galopspring i kombinationerne. At analysere en bane er i sig selv ingen heksekunst – det er udelukkende en mulighed for at lette opgaven. Gør man det fornuftigt, og tager man den nødvendige sunde menneskeforstand med på råd, kan man uden at ændre sin ridemæssige kunnen eller hestens smidighed, hvert år redde måske 25 % af konkurrencerne og overføre dem fra kategorien med de negative til kategorien med de positive stævner. I det kommende kapitel vil jeg mere udførligt behandle temaet: analyse af springbanen.

Hvis vi antager, at disse iøjnefaldende facts kan forudsættes som en selvfølge, vil meget afhænge af den enkelte rytters personlige bedømmelse. Her skal man skelne mellem to former: afgørelsen om, hvad man VIL opnå, og afgørelsen (eller afgørelserne), mens man forsøger, at opnå det.

Til den førstnævnte gruppe hører, at man nøje skal overveje, hvilken klasse, der retfærdiggør den maksimale indsats på bedste vis. Den tanke, at man ikke altid kan »give alt«, når man rider ind på banen, irriterer ofte lægmanden, men det hører til springrytterens nødvendige livsvisdom.

I praksis vil en Americanespringning over et langt tidsrum eller en række vanskelige omspringninger kræve uhyre mange kræfter af selv de bedste heste. Det kan meget vel være nødvendigt at skåne hesten forud for klassen eller endog helt undlade at melde til start, hvis hesten skal have kræfter og energi i en efterfølgende vanskelig konkurrence. Man må også tage i betragtning, at den klogt tænkende konkurrent med sine to eller tre heste – overfor vor ene – i de lettere klasser prøver at trætte vor gode hest med sit andet våben, mens han holder den bedste hest frisk til de vanskeligste opgaver. Til denne mere kontemplative bedømmelseskategori hører endvidere vore overvejelser, hvorvidt hesten har gået godt eller dårligt på selve banen, og hvad vi i givet fald skal ændre og forbedre i næste klasse.

Mange af disse afgørelser er ikke lette at træffe. Personligt lader jeg mig i reglen lede af, hvad der bekommer min hest bedst. Jeg er måske ikke som andre ryttere interesseret i at forcere min hest. Jeg kan ikke benægte, at den skole, der kun bekymrer sig om de umiddelbare følger af en momentan situation og ikke om næste dags konkurrencer – (efter devisen »djæveln vil hente den sidste«) – vil florere fremover og også ofte vil klare sig bedre end forventet.

men jeg har aldrig selv været i stand til at gøre det. Man må lære at træffe egne beslutninger i disse anliggender og håbe på, at man lærer noget af sine fejl.

Endnu vigtigere for springrytteren er de afgørelser, der skal træffes instinktivt eller i det mindste meget hurtigt. Her må han ikke være længe om at overveje mulighederne for og imod, men være gambler med en knivskarp intuition. Af de mange muligheder må han lære helt nøjagtigt at finde frem til de ting, der giver ham den største chance for at vinde. Ligesom på galopbanerne er det kun vinder-tippet, der giver kasse. Kun det, man opnår, tæller – og ikke – selv om det er nok så korrekt – det, man gerne ville og var »lige ved« at opnå.

Det lyder logisk nok. Men fakta er, at et overraskende stort antal ryttere klamrer sig til en eller anden vag forestilling om, hvad det vil sige at ride »korrekt«, selv når han fuldt ud er klar over, at det ikke vil føre til et godt resultat. »Hvorfor lod du din hest fare sådan af sted til leddet – troede du virkelig, det ville lykkes i det tempo?« spørger vi. Svaret lyder ofte: »nej, egentlig ikke, men den trak så godt mod forhindringen.« Det er meget prisværdigt, konsekvent at ride alle forhindringer med en energisk fremdrift, man må dog ikke glemme at give hesten en fair chance for også at kunne springe. (Det er mere rosværdigt at rive en bom ned i et forsøg på at gøre noget korrekt, end hvis man slet intet forsøger – men det mest rosværdige er nu alligevel slet ikke at rive ned).

Støder vi under arbejdet på noget, hesten ikke vil udføre (eller ikke udfører korrekt), skal vi altid først finde grunden dertil. Men kommer vi ind på banen med en hest, om hvilken vi i forvejen ved, at den ikke kan udføre en bestemt ting, må vi så vidt muligt prøve ikke at forlange det.

Dermed være ikke sagt, at konkurrenceridningen forudsætter hykleri og selvbedrag – tværtimod. Men hvis kunsten at uddanne består i at opdage svagheder og mangler og korrigerer disse, så består kunsten at få det bedste ud af hesten på springbanen i vid udstrækning i, at vi vogter os for at afsløre de væsentligste svagheder og forsøge at arrangere tingene således, at hestens stærke side anvendes mest muligt og dens svage side mindst muligt. I praksis kræver dette megen takt; ryttere må være indstillet på at redde mange situationer med et lille »kneb«, som han ikke uden videre ville gøre brug af hjemme.

Et eksempel. Den heftige hest vil måske i løbet af ridtet sætte farten op, efter de første par spring forsøge »at tage

Vi kommer overalt og kan derfor altid give Dem et godt tilbud på transport af Deres hest.

Landets største hestetransport – derfor billigst.

HESTETRANSPORTEN

Afd. Jylland: Lars Byrk,
Solhvervsvej 24,
8200 Århus N.

Afd. Fyn: Jørgen Tølbøll,
Sdr. Boulevard 87,
5000 Odense.

TIL SALG:

MEGET LOVENDE SPRINGHEST HEROS DH 209

Rød hingst, født 1968. Mål: 165-189-21. F: Gladiator DH 139 (sv. varmblood), M: Hellena DH 893 (hann.) e. Poet xx. Kåret af DSA i Næstved 1972. Bestået Materialprøverne i Næstved 1971 som den bedste i terrænspringning. En flot hest med et ualmindelig godt temperament og gode gangarter. Er meget lærevillig og springer særdeles godt og ærligt. Egnede som avls- såvel som ridehest. Sælges eller byttes med dressuremne.

LISBET NØRREGAARD-MADSEN

Lille Strandvej 13, 2900 Hellerup.
Tlf. (01) HE 5948

FRANCISCO GOYOAGA, Spanien på Fahnenkönig, Verdensmester 1953. – Pacos ridning har altid været præget af et kolossalt driv, og man føler, ved at se på dette billede, at rytteren kunne drive en hest gennem en mur. Hans sæde er stærkt og godt og Paco har foldet sig selv sammen i stedet for at lægge sig fremover. Han bliver derfor midt på sin hest. Paco viste altid sine heste vejen – fremad – og hans hænder er netop så følsomme, at hesten får mulighed for at bruge sin hals og ryg over den brede forhindring. (Foto: Werner Menzendorf, Berlin).

vor hånd». Holder vi igen, så snart den øger farten, eller indskyder vi et par halve parader, som vi ville gøre hjemme, går det flydende i hele forestillingen tabt. Hvis vi derimod intet foretager os, begynder hesten måske at springe dårligt eller endog farligt. Under disse omstændigheder vil den gode rytter vælge en middelvej, idet han mere påpegende end insisterende forsøger at »overbevise« hesten om nødvendigheden af et fornuftigt tempo.

(Amazoner, der ikke nærer den største tiltro til den »rå magt«, udvikler ofte en helt forbavsende smidighed i overbevisningens og illusionernes kunst. Jeg har ofte set heste, der under en mandlig rytter næsten løb løbsk, springe artigt og dannet med en amazone på ryggen).

Der findes ingen enklere metode til at lære at bedømme sådanne situationer. Kun erfaringen kan lære rytteren, hvordan han skal forholde sig i hvert enkelt tilfælde. Selv

Så kom bogen om DANSK SPORTSHESTE AVLSFORBUND

»Danske sportsheste« handler om DSAs første ti år. I causerende form fortælles den første historie illustreret med et væld af flotte billeder af danske sportsheste og de avlsdyr, der har været med til at lægge grunden for den første rationelle ridehesteavl i Danmark.

Bestil bogen allerede i dag på telefon (01) 14 36 88 og få den til favørpris: kun kr. 40.00 incl. moms.

den erfarne rytter ville være godt hjulpet, hvis han samtidig overvejede en eller flere variationer, når han planlagde en bestemt bane. Intet synes mere meningsløst end en rytter, der har bestemt sig for at ride en bane igennem på en bestemt måde, og så blot atter og atter gentager samme fejl, fordi han ikke ved, hvad han ellers skal gøre. Ofte forventer vi f. eks., at vor hest går godt til biddet, og at den vil tage »et ekstra galopspring« i de vanskelige distancer under gennemridningen. – Går den nu i stedet meget frit og friskt fremad og sætter meget tidligt af, er det langt bedre at ændre rideplanen og udelade det ekstra galopspring i stedet for hårdnakket at følge en plan, der var baseret på forkerte forudsætninger. I særdeleshed med unge heste burde enhver alvorlig fejl, der forringer chancen for en placering, kalde på anvendelsen af en anden plan. Rytteren bør ikke ubekymret ride videre, som intet var sket, men om muligt ride banen metodisk til ende, så hesten kan høste erfaringer til næste konkurrence.

(Man bør dog først sikre sig, at muligheden for at vinde er absolut udelukket. Jeg har set mange ryttere i omspringning på tid ændre deres plan efter en fejl på første forhindring blot for at konstatere, at de efterfølgende konkurrenter heller ikke var fejlfrie – altså havde de effektivt kunnet vinde konkurrencen!)

Med den større konkurrenceerfaring vil man efterhånden lære at erkende, hvad der er hestens force på springbanen, og hvad der kræver vor særlige opmærksomhed og forsigtighed. I almindelighed må man konstatere, at det ikke går helt så godt på springbanen, som man kunne ønske. – For hver hest og rytter, der »vokser« med opgaven under ansporing af konkurrenceatmosfæren og de mange tilskuere, er der mindst fem equipager, der »bliver mindre«. Som oftest er vi under vor træning nødsaget til atter og atter at »repetere« vore opgaver, så vi kan »lektie« udenad selv under belastningen af konkurrencen.

Jeg har allerede gjort opmærksom på, at rytteren før hver ny klasse bør tage sit ridt op til revision, så han måske kan undgå i det mindste visse fejl i den nye klasse. Det samme bør man gøre fra stævne til stævne. Rytteren bør absolut objektivt lade sit ridt passere revue og lægge særlig vægt på de mangler og svagheder, der kommer for dagens lys under de vanskeliggjorte betingelser. Så ved han nøjagtigt, hvad han skal koncentrere sig om til næste konkurrence.

I løbet af stævnet har han måske fundet frem til noget, han kunne gøre anderledes, nogle eksperimenter, det kunne

betale sig at efterprøve. Det kan være fordelagtigt at efterprøve dem på selve banen, men i almindelighed er det bedre at undersøge en ny teknik hjemme for at se, om den er effektiv, inden man anvender den der, hvor det tæller.

Intet kan erstatte den analyse, rytteren foretager af sit eget ridt. Måske kan han alligevel profitere af medkonkurrenternes eller tilskuernes kommentarer og kritiske bemærkninger, da disse ofte er meget skarpsindige og nyttige. Men afgørelserne skal rytteren dog normalt selv træffe. Det svageste svar på spørgsmålet, hvorfor man gør det og det, er: »Fordi den og den sagde, jeg skulle gøre det!« Selvom rådet måske er helt i orden, bør rytteren dog vide HVORFOR. Jeg har erfaret, at udenforstående har tendens til at rose os for meget for gode ridt og dadle os for meget for de dårlige. På samme måde er de blinde for manglerne hos de heste, der går forholdsvis godt samt for dyderne hos de heste, der ikke vinder.

Jeg vil gerne fremhæve et sidste punkt, noget, der spiller meget større rolle til stævner end i den daglige træning. Det er vigtigt, at man BEGYNDER rigtigt. Det forekommer mig, at mange ryttere, der slutter et stævne i bedste form, på en eller anden måde ikke er i stand til at koncentrere sig tilstrækkeligt i de første klasser.

(I relation hertil siger min teamkammerat Frank Chapot: »man kan nu engang ikke vinde alle klasser, hvis man ikke vinder den første.«) Den rytter der er i stand til at betragte den første klasse i et stævne ligeså kamplyst som de efterfølgende, har en væsentlig fordel fremfor andre. Jeg har lagt mærke til, at vinderne i den første og i den sidste klasse både her og i udlandet med større og større sandsynlighed tilhører den lille gruppe eliteryttere. Dette bør dog egentlig tale for sig selv.

Det ville være overdrevent at påstå, at man med en god begyndelse allerede har vundet det halve stævne; men en god begyndelse er uden tvivl yderst vigtig.

Som dommer til stævner forbløffes jeg atter og atter over, hvor ofte man på basis af de første par skridt fra start kan forudsige, om en hest vil gennemføre banen godt

RAIMONDO d'INZEO, Italien på Posillipo. Guldmedalje ved OL 1960, verdensmester 1956 og 1960. – Posillipo er sprunget af til denne okser fra et meget kort galopspring, og Raimondo giver den enhver tænkelig chance for at bruge ryggen under svævet. Jeg har hørt, at hans sæde og holdning er blevet kritiseret for ikke at være »klassisk«, og på dette billede er hans knæslut naturligvis ikke helt, som man kunne ønske sig det, men for mig er følelsen så rigtig, og rytterens ligevægt ganske i overensstemmelse med hestens anstrengelser, at jeg ikke vil kritisere. (Foto: Werner Menzendorf, Berlin).

Skal De sælge – eller er De køber?

HIPPOLOGISK TIDSSKRIFT

er stedet hvor De kommer i kontakt med flest hesteinteresserede.

Månedligt oplag: ca. 8.500

Antal læsere: mell. 20.000 og 25.000.

Derfor er rubrikannoncer i Hippologisk Tidsskrift også den billigste måde at præsentere sine salgsprodukter på.

BOGEN OM DSAs FØRSTE TI ÅR:

Danske Sportsheste

Af I. C. CHRISTENSEN

Kan købes ved henvendelse til DSAs sekretariat, telefon (01) 14 36 88.
Pris kr. 40.00 incl. moms.

128 SIDER - STORT FORMAT - 150 FLOTTE BILLEDER

eller mindre godt. Mange ryttere får først føling med banen efter at have tilbagelagt ca. halvdelen. De begynder med for lange tøjler eller med en hest uden sving, eller rider forkert allerede til første spring. Måske besidder man ikke evnen til at trække tilstrækkeligt hurtigt eller til at improvisere for at kunne klare vanskeligheder i midten eller i slutningen af ridtet, men hvis en rytter virkelig koncentrerer sig, kan han i det mindste begynde rigtigt.

En dårlig begyndelse behøver ikke altid at være resultatet af skødesløshed eller mangel på koncentration, men af utålmodighed, ophidselse eller nervøsitet. Det er altså tilstande, hvor rytteren må lære at beherske sig. Man har sagt mig, at jeg altid ser ud til at komme koldt og beregnende på banen, skønt jeg i grunden er et let ophidseligt og nervøst gemyt. Jeg har vænnet mig til at blive mere afmålt og mere velovervejet, jo større spændingen bliver. Det er for mig den bedste måde at overvinde min indre ophidselse.

I denne sammenhæng vil jeg lige tilføje, at man ofte påstår, at hesten kan »sige«, om en rytter er nervøs. Dette kan have sin rigtighed, fordi nervøse folk også reagerer nervøst – og denne nervøsitet afsløres af mange små geberder. Jeg tvivler dog på, at det virkelig forholder sig således. Det er fuldt ud muligt at lære at adskille ens gøren og laden fra den momentane sindstilstand og så at sige helt mekanisk slappe af selv i ens mest ophidsede tilstand. Ofte ser man, at den meget lidt erfarne (eller den lidt intelligente) rytter rider en dårlig hest overraskende godt – idet han rider, som om det var en god hest. Jeg har flere gange gjort den erfaring, at man uden at koble tankevirksomheden fra, kan opnå samme resultat. Blot må man lære at isolere de ydre handlinger i en tilstrækkelig afmålt sindstilstand. Det er med andre ord fuldt ud muligt at have en meget ringe mening om hestens evner eller at være meget skeptisk, hvad angår det sandsynlige resultat af et ridt. Hvis man rider tillidsfuldt og godt på fornuftig vis, forlanger det mest mulige af hesten, ja så vil hesten reagere på den måde, man rider, og ikke på rytterens skjulte tanker.

Det er sandt, at heste fysisk er ualmindelig følsomme. Det forekommer mig, at deres »sjette sans« og »tankelæseservirksomhed« er funktioner af denne fysiske følsomhed, og ikke intuitioner fra højere sted. Det bør vi være taknemmelige for, da det ofte giver vore heste anledning til at rede os ud af »umulige« situationer og bære os helskindet over de spring, som vi »ved«, de ikke kan springe.

RIDNING PÅ TID

For ca. 12 år siden var »tidsspringningerne« (hvor tiden er afgørende, hvis rytterne har samme fejl) en væsentlig del af modviljen mod FEI-reglerne. Siden er flere former for »hurtigheds-konkurrencer«, der omhandles under forskellige afsnit i AHSA-tabel 2, blevet en naturlig bestanddel af de amerikanske ridestævner og er meget populære både blandt ryttere, ejere og publikum. Det vægtigste argument mod tidsspringningerne er, at rytteren må forcere sin hest for meget og til slut ødelægger den. Hvis det holder stik (og det holder kun alt for ofte stik), så ligger fejlen ikke i propositionerne, men i banens uegnethed – grundet manglende viden eller skødesløshed.

Strengt taget bør evnen til at ride den korteste vej belønnes ligeså meget som evnen til at springe i et hurtigere tempo. Derfor bruger man i Europa foruden klassebetegnelsen »tidsspringning« også udtrykket »Epreuve de maniabilité«. Man vinder langt hyppigere en tidsspringning på grund af hestens smidighed i vendingerne og dens dygtighed til at springe fra en vanskelig vinkel, end på grund af dens evne til at springe hurtigt og langt.

Har banebyggeren ladet tilstrækkelige muligheder stå åbne for at vinde tid ved smidige vendinger eller ved at »skære hjørnerne«, formindskes grunden til den skarpe kritik af tidsspringningerne. Samtidig får man øjnene op for den væsentlige fordel: den gode gennemsnitshest får både i kraft af dens uddannelse og dens smidighed en chance for at klare sig mod heste, der springer 2.10 meter eller højere – og hvorledes skal man kunne slå disse med en hest, der bare er »god«, dvs. hvis grænse ligger på f. eks. 1.70 meter, hvis der kun fandtes klasser med progressiv omspringning. Jeg sætter stor pris på omspringningerne, og min puls slår da også meget hurtigere, når springene bliver højere og højere. Men for mig mister et stævne meget af dets charme, hvis der ikke er plads til den gode gennemsnitshest.

Lægmanden (og ligeledes mange ryttere) er ofte over-

DAVID BROOME, England på Sportsman, Europamester 1961, 1967 og 1969. Bronzemedalje ved OL i 1960 og 1968. Verdensmester 1970. – Broomie er »enkeltheds« mester. Man får det indtryk, at han er i stand til at sætte sig op på alt og drive hesten over den svære bane, som om der overhovedet ikke fandtes problemer. Med en vidunderlig afstandsbedømmelse og en udpræget fornemmelse for »omdrejningstals« falder det ham aldrig ind at fremtvinge unødvendige komplikationer. Man skal med egne øjne se, hvorledes han får en hest til at springe over høje forhindringer uden på nogen måde at spille tiden. (Foto: Peter Sweetman, Dublin).

FERIEOPHOLD MED DERES HESTE

2 lejligheder på bondegård uden faste beboere i natur-skønne omgivelser, 3 km fra Køge Torv, udlejes. – Alle faciliteter (incl. opstaldningsmuligheder for 2-3 heste pr. lejlighed) og stor ridebane forefindes.

Dir. C. C. Smith

Quistsgårdsvej 13, Køge

Telefon (03) 65 11 00

3-ARS VALLAK

efter fuldblodshingsten Scharring (efter Ozean xx) og en holstener-hoppe, halvsester til DM-vinderen Marco Polo, sælges. Sortbrun, 175 cm i bånd, lav sok på alle fire ben. Sundt opdrættet – fire stærke ben. Ønskes solgt til konkurrencerytter, der vil udnytte hestens rige evner.

LAUS JENSEN

Osted.

Tlf. (03) 39 72 49

(bedst 17-19)

Benyt MIGHTY BOY

hingsten med de guldrandede papirer

Mighty Boy er efter Mighty Song-Charon Arleen og dermed halvbroder til bl. a. en så god hest som Basta Hanover 18,9.

Mighty Boy's fader, Mighty Song, er helbroder til Victory Song kendt som fader til bl. a. dansk travsports nye stjernehingst Anvil Chorus (bl. a. fader til derby-kandidaten O'Man 18,5) og Captain Frost, fader til en lang række gode heste.

Mighty Boy har med få hopper produceret afkom som Kashmir Boy 22,6, Lasse Song 25,0 og Lucky Song 19,8 (68.450 kr.).

Mighty Boy står til bedækning hos:

GARDEJER KAI HANSEN

Rosenlund, Lombjerger, 5750 Ringe - Tlf. (09) 62 15 29

Få et afkom, der kan det hele - Benyt MIGHTY BOY

rasket over de tider, der registreres på de forskellige baner, thi den hest, der rides dygtigt og behændigt i et glidende, ensartet tempo, er »sparsommelig« i vendingerne og kun meget sjældent skal tages op, ser ikke ud til at være nær så hurtig som den hest, der styrter vildt hen over banen.

Mange tilskuere har forstået, hvorledes gode tider fremkommer og har fundet ud af, at den hest, der styrter af sted, i realiteten ikke kan være hurtigere end den lydige hest. Store vendinger og overdreven samling af hesten er de hyppige årsager til tidstabet på banen, og den effektive hurtighed har næppe noget at gøre med resultatet.

En simpel regel til opnåelse af gode tider lyder som så: rid altid direkte til næste forhindring! Heri er mange faktorer sammenfattet. Ryttere, der hovedsagelig har gjort deres erfaringer i klasser, hvor tiden ingen rolle spiller, finder det vanskeligt at følge denne regel. De er vant til at springe en forhindring, tage hesten op, »organisere« sig og så først se sig om efter det næste spring. Det er dog meget bedre at springe en forhindring og at styre mod næste forhindring ad den mest direkte vej. NÅR MAN SÅ KOMMER DERHEN, kan man reorganisere sig eller tage hesten op. Hvis tiden er kostbar, er det kort sagt meningsløst at spille den på at »organisere« eller med uklare vendinger, der ikke engang hjælper til at springe en forhindring bedre, når man først er kommet derhen.

PUISSANCE-RIDNING

Puissance-springning er primært til for publikums skyld og for de super-hestede, der har evner og kræfter til at springe »huse«. Der findes vidunderlige springheste, der »hele dagen lang« springer højder på 1.80 til 1.90 meter uden videre, men som mangler de nødvendige ekstra centimeter, når det virkelig gælder. Jeg synes, det er forkert, at disse gode gennemsnitsheste skal springe livet ud af kroppen for at overvinde forhindringer, der lige præcis er en lille smule for høje. Det er mig en stor glæde, at AHSA har givet afkald på de såkaldte »point Championships« og derved har opmuntret konkurrenterne til at stille op i de klasser, hvor de hører hjemme. Jeg vil dog indrømme, at en puissance – med en virkelig stort springende puissancehest – kan være det højeste mål af nydelse for rytteren.

Den almengyldige regel siger, at man skal ride til meget høje puissance-spring på nøjagtig samme måde som til mindre forhindringer, blot med den forskel, at selve sprin-

get nu ikke ubetinget kan opfattes som en forlængelse af hestens galopspring. Uerfarne ryttere tror, at der kræves et meget stort tempo for at springe de store forhindringer. Det er helt forkert. Der kræves ikke meget tempo, hvis man kan finde det rigtige afspring med tilstrækkeligt sving. De bedste puissance- og højdespringsryttere behøver sjældent mere end tre eller fire galopspring til at aktivere bagparten. Til gengæld rammer de med stor præcision det RIGTIGE afspring og bibeholder svinget konstant, mens de søger afspringet.

Undgå ærgrelser – køb sadel hos fagmanden

PASSIER med verdens fineste sadelbom.

Forhandler af

PASSIER- MOLL- og BARNSBY-SADLER
ALT I SADLER OG SADEL TØJ AF EGET FABRIKAT

Speciale: Sadelreparationer

DANMARKS BILLIGSTE PRISER PÅ VIRKELIG KVALITET

BRØDRENE F. & L. DAHLMAN'S EFTF.

Willy Henriksen

Fortunstræde 5, 1065 København K, (01) 12 32 86

Åbningstider 7-17, lørdag 7-13

WILLIAM STEINKRAUS:

Ridning og Springning

ER OGSÅ UDGIVET SOM BOG - Kr. 60,- i alle boglader.

Bogen er forøget med et kapitel skrevet af Dinny Lund om danske springryttere - en billedkavalkade over eliten blandt springryttere i Danmark fra ca. 1945-1971 - Dette kapitel vil ikke blive optrykt i Hippologisk Tidsskrift.